

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 679/2025-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3Tos/78/2025 z bližšie nešpecifikovaného dňa takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 5, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tos/78/2025 z bližšie nešpecifikovaného dňa (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje predmetnú vec vrátiť krajskému súdu na „*nové prejednanie*“, ako aj priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Martin (bližšie neoznačeným) uznesením z 20. júna 2025 zamietol sťažovateľov návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (rovnako bližšie neidentifikovaného). O sťažovateľovej sťažnosti podanej proti tomuto uzneseniu okresného súdu krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že ju (zrejme) podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

- a) napadnuté uznesenie vykazuje znaky prílišného formalizmu a porušuje jeho právo na spravodlivý proces. Nevyplývajú z neho úvahy, na podklade ktorých súd dospel k záveru, že na slobode nepovedie riadny život;
- b) všeobecné súdy dospeli k svojim záverom len na podklade zohľadnenia skutku, ktorý spáchal proti životu a zdraviu, a teda jeho trestnej minulosti. Nezistili si dostatočne skutkový stav veci, t. j. nevzali do úvahy jeho aktuálny stav nápravy. Prakticky vylúčili možnosť jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody;
- c) nie je zrejmé, aké ďalšie podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody by mal splniť okrem slušného správania vo výkone trestu a kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti;
- d) po prípadnom podmienenom prepustení má možnosť zamestnať sa.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

6. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a vykazuje viaceré nedostatky zásadného charakteru.

7. V ústavnej sťažnosti absentuje riadne formulovaný petit, z ktorého by bolo možné zistiť, akého rozhodnutia sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha. Ústavný súd totiž môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (pozri napr. II. ÚS 165/2022).

8. Sťažovateľ identifikoval ako porušovateľa jeho práv krajský súd, ktorého rozhodnutie označuje spisovou značkou, avšak absentuje jeho bližšia špecifikácia, t. j. k akému dňu bolo toto rozhodnutie datované. Zároveň spomína rozhodnutie okresného súdu spolu s uvedením dňa, kedy bolo vydané, avšak tentokrát bez špecifikácie spisovej značky. Namietané rozhodnutia sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepripojil.

9. Keďže z ústavnej sťažnosti nie je zrejmé, o aké konkrétne namietané rozhodnutie krajského súdu ide, nie je možné s istotou posúdiť ani splnenie zákonnej podmienky jej včasného doručenia (§ 124 zákona o ústavnom súde).

10. Súčasne v ústavnej sťažnosti chýba jasné vymedzenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť podľa sťažovateľa k porušeniu ním namietaných práv ako podstatná požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Je pritom jeho základnou povinnosťou, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. V nadväznosti na fakt, že sťažovateľ jasne neidentifikoval namietané rozhodnutie, ako ani jednoznačne neopísal skutkový stav veci, ani čiastočne predostretá ústavnoprávna argumentácia ústavnému súdu neumožnila bez domniek jasne vymedziť predmet predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti.

11. Ústavný súd už viackrát vyslovil, že nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia právnici laici, ktorí sa naň obracajú, namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohovorov spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Napriek uvedenému však minimálnou požiadavkou musí byť ucelený opis skutkového stavu, prípadne vyjadrenie nespokojnosti s postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktoré podľa sťažovateľa odôvodňuje nutnosť zásahu ústavného súdu. Ústavný súd musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (m. m. IV. ÚS 49/2021, I. ÚS 268/2022, I. ÚS 95/2024). Úlohou ústavného súdu totiž nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie namietaných práv sťažovateľa (I. ÚS 95/2024).

12. Vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti ústavný súd nedokáže identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie procesných podmienok, ako aj prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

13. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach predbežne prerokovanej veci neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia zrozumiteľného petitu, príloh, popis skutkového stavu, a teda aj konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

14. Keďže predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, ústavný súd ju odmietol pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

15. Sťažovateľ zároveň nepreukázal ani splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a pripojiť k ústavnej sťažnosti príslušné plnomocenstvo (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), resp. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nepožiadaval (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

16. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde pritom ústavný súd môže ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom len v prípade, ak o to sťažovateľ ústavný súd požiadava, pričom ústavný súd takejto žiadosti vyhovie za súčasného splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery sťažovateľa a 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. II. ÚS 233/2021, I. ÚS 90/2025). Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (požiadavka plynúca z § 34 zákona o ústavnom súde) a chýbajúcu žiadosť o ustanovenie advokáta ústavným súdom (a o to viac preukázanie opodstatnenia prípadnej žiadosti) by bolo možné ústavnú sťažnosť odmietnuť aj podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 90/2025).

17. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu